

Lina Selander

Lina Selander är dubbelt aktuell just nu. I Venedig representerar hon Sverige vid den pågående biennalen, och i höst ställer hon ut i en soloutställning på Moderna Museet i Stockholm.

Text av Lena Essling

Lina Selanders filmer och installationer kan förstås som kompositioner eller tankemodeller, där idéer och förhållanden viktas och prövas. Det kan handla om relationen mellan minne och perception, fotografi och film, språk och bild. Filmernas precisa, rytmiserade klippning och ljudsättning skapar sin egen tidslighet och starka inre tryck. Verken tar ofta sin utgångspunkt i historiska brytpunkter, där ett system eller en fysisk plats kollapsar och något nytt tar form; den analoga filmens berättande gentemot den digitala, ett politiskt eller ekonomiskt systems rämmande ned i ett annat. Hennes process liknar kompositörens, poetens eller forskarens. Varje verk utgör ett tätt arkiv av fakta och iakttagelser, ibland i dialog med annan film, konst eller litteratur.

I filmerna återkommer montage som en metod för att pausera och ställa bilder mot varandra – för att bringa fokus, om inte ordning i egentlig mening. Men montage-tekniken underförstår också möjligheten till en förlust av innehåll, möjliga glapp i vår varseblivning. Dokumentära bilder möter citat ur en annan film i ett ibland gåtfullt flöde av bilder, där vissa motiv, former, ljud, sentenser återkommer som besattheter eller kod. Redigeringsverktyget fungerar som ett uppordnande instrument där objekt och skeenden isoleras, och får en andning.

Selanders arbete synliggör olika lager och erfarenheter av tid – geologisk, cinematisk, personlig. Det blir tydligt i de mind maps hon arbetar i inför flera av sina verk. Ett delvis dokumentärt, horisontellt narrativ korsas av vertikala schakt – nedslag i material där kopplingar utvinns mellan udda, oförenliga delar. En skytisk grav vid Dnepr, en agentslips med dold kamera på Stasimuseet i Berlin, förhistoriska växter och fossiler, människor som lämnar fabriken, Tutanchamon. Betydelser och sammanhang uppstår ur det till synes orelaterade, som versmått eller ekon genom och mellan verken. Ett sökande efter bildens urstatus via alla

Lina Selander
Foto: Moderna Museet/Albin Dahlström

de avtryck, naturens eller våra egna, som tecknar vår historia. Selander återkommer till en fascination för de fenomen och teknologier som möjliggjort bild, och på så vis låtit historien dokumenteras och medieras.

Fram till den 22 november representerar Lina Selander Sverige vid den pågående Venedigbiennalen, och i höst kommer en annan konstellation av hennes verk att visas parallellt på Moderna Museet i Stockholm. Inför dessa utställningar har Lina Selander ställt samman en krets av verk och dokument, som tycks beskriva en rörelse mellan utopi och kollaps. Där teknisk eller ideologisk utveckling som danare av energi och förstörelse är ofrånkomligt länkade, och där tillgångar i form av minne, erfarenhet och reda pengar skiftas och räknas in.

I Lina Selanders installation i Arsenale på Venedigbiennalen fungerar meta-montage som en överform – i brotten mellan filmernas och föremålets olika betydelser och materialitet; mellan projektion, ljus och skugga. Varje verk äger sin sfär och integritet, samtidigt som återkommande bilder, ljud, idéer ekar mellan verken och skapar nya kopplingar – eller ett i det närmaste nytt installationsverk. Draperiernas

snitt i det öppna rummet medger läckage av bild, ljud och information mellan de olika delarna. Filmljuden binder samman bildytorna och bildar ett eget landskap, samtidigt slumpmässigt och strikt komponerat. Som betraktare redigerar vi vår egen upplevelse när vi rör oss i rummet, mellan filmernas toner och röster, och en stillhet som stundvis tycks mättad med känslan av förestående katastrof. □

Lena Essling är intendent för film och video på Moderna Museet.

Utställningen *Lina Selander* pågår på Moderna Museet i Stockholm 14 november–28 februari 2016.

Lina Selander på Venedigbiennalen: Utställningen *Excavation of the Image – Imprint, shadow, spectre, thought* pågår i den Svenska Paviljongen på biennalområdet Arsenale 9 maj–22 november.

Curator: Lena Essling

Ovan och till höger:
Installationsvy från svenska paviljongen, Venedigbiennalen 2015.
© Lina Selander.
Foto: Andrea Rossetti